

אוצרת: גלית סמל דפוס: קולורטאץ' אוגוסט 2018

tête-à-tête

רובי בת ארנון

אוצרת: גלית סמל

בתערוכה זו מנסה רובי בת ארנון להעלות שאלות הנוגעות למעמדה של האשה המודרנית בת המאה ה-21. שאלות של זהות, מגדריות והבנייה חברתית נכרכות זו בזו ומשמשות מצע להעלאת נושאים הקשורים לאופן ייצוגיה של האשה.

התבוננות הצופה tête-à-tête. בעבודות מציגה תפיסה אינטימית של הסתכלות. התבוננות ראשונה מייצרת מראה אסתטי והרמוני, התבוננות נוספת מייצרת אי-נוחות ותעתוע, לאחר שמבחינים מקרוב במספר שיבושים- הפרופורציות של הגוף מוארכות, הפנים לעיתים חסרות הבעה והעיניים מוצגות ללא רוח חיים. הנשים הדומיננטיות של בת-ארנון אינן של הגוף מוארכות, הפנים לעיתים חסרות הבעה והעיניים מוצגות ללא רוח חיים. הנשים הדומיננטיות של בת-ארנון אינן מייצגות את היופי המושלם. הן אינן מושלמות בכוונה, אידאליזצית היופי התעוותה ולכן גרמה לחוסר מושלמות: "מיתוס היופי"², בו טענה כי התקדמות הנשים מגורלן ההיסטורי יכולה להתרחש רק כאשר נשים תשבורנה את המיתוסים הרווחים.

העבודות נעות בין הסוריאליסטי - לגרוטסקי - לפנטסטי והן חושפות את מורכבות העיסוק בדמות הנשית. הייצוג הנשי הוא בעיקרו פגום ואינו מתקיים כזהות שלמה. גוף האשה מיוצג במקביל על ידי מספר ישויות המשתלבות יחדיו וגבולותיהן מיטשטשים בתוך דמות נשית אחת. היברידיות, גופניות, מיניות, ניכור, טרגיות ואיום³ מתערבבים לתוך קונפליקט שנע בין המגוחך, לבין המפחיד והמחריד במציאות הנראית לא מובנת, זרה ומאוימת. בת-ארנון עושה שימוש בחומרי המציאות המוכרים. העולם הקונקרטי, הארצי, גוף וגופניות, בעלי חיים וצמחים משמשים כחומרי גלם בעבודותיה, המתאפיינות בהכלאות של אובייקטים הנבדלים אלה מאלה.

מוטיב ההכלאה מתבטא בייצוגים ריאליסטיים של דמויות נשיות הלבושות לרוב בתלבושות הולנדיות מסורתיות של המאה ה-17, לצד שילובם של אובייקטים דוממים ויצורים חיים, תוך מיזוגם בתפאורה של נוף. ההיברידיות באה לידי ביטוי גם בעובדה שהשולי הופך למרכזי והקדוש והטהור הופכים למופקר ולטמא ובעקבות זאת, נוצרות עבודות אבסורדיות ופרדוקסליות המתארות מציאות אקלקטית הטרוגנית ולא מסודרת, שבה ניתן למצוא קשרי גומלין בין סובייקטים שהגבולות ביניהם אינם ברורים.

הזרות והגרוטסקה נבנות דווקא על בסיס התנוחה המוכרת של ציור דיוקן מסורתי. בטכניקה עמלנית של שמן על בד מונצחות הגבירות בציורי דיוקן, בצדודית של שלושת רבעי, או בתיאורי גוף מלא. רוב הנשים אינן מישירות מבט ואם כן, מבטן מוסתר על ידי מסיכה מעיקה המסתירה את פניהן וגורמת להן להיהפך למעוותות ולסובלות.

הקסם של העבודות נובע מהדמיון בטכניקה ובסגנון לעבודות האולד-מסטרס ההולנדיים של תקופת הרנסאנס (מאות -17). בת-ארנון שגדלה בהולנד, הושפעה בילדותה מיצירות המאסטר פיס של רמברנדט, קארווג'יו, יאן ון אייק ואחרים, שבעבודתם ניתנה חשיבות יתרה לעניין היופי כחיקוי של הטבע ולכן הדגישו את הפרספקטיבה, האור, הסימטריה והקומפוזיציה בציורי הדיוקנאות, הטבע הדומם, הנוף וההווי שציירו. בת-ארנון יוצרת בציוריה מציאות חדשה, מפתיעה ובלתי צפויה, אבל נשארת נאמנה לטבע. היא בעת ובעונה אחת ומבלי שהדבר יהווה סתירה- יוצרת של דברים חדשים וגם מחקה את הטבע. לדוגמא- קעקוע של הלוגו של לואי ויטון מוטבע על פני דמותה הריאליסטית של מריה הקדושה. סימבוליקה זו מסמלת ביטוי של התקוממות נגד התפיסה השוביניסטית המתייחסת אל האשה כחפץ. דמויות הנשים מייצגות בתערוכה זו התרסה כנגד הסדר הנורמטיבי המקובל ומשקפות מציאות פגומה. הגוף הגרוטסקי מוצג כביקורת לחברה הפוסט-מודרנית התופסת את האשה כחפץ, כאובייקט מיני, כקורבן וככלי משחק.

בת-ארנון מודעת לזמניות החיים ומציינת זאת על ידי גולגולת, שמטרתה להזכיר לבני האדם כי סופם למות⁴, מוטיב שהופיע ביצירות אמנות רבות, בעיקר ברנסאנס. בציורים קיימת סמליות רבה: העירום מסמל שבריריות ולא מיניות; הקולר מסמל כניעות ואת העומס המוטל על כתפיהן של הנשים; המסכה מסמלת הסתרה. הנשים עוטות על עצמן את מסכת הסופר-וומן המודרנית של האשה המושלמת- הקרייריסטית מחד ועקרת הבית למופת מאידך. הממד הגרוטסקי של המסכות נקשר לטקסיות, התחפשות והסוואה- מאפיין קרנבלי ששורשו בימי-הביניים והרנסאנס באירופה. העבודות הסימבוליות אפופות קדושה ומסתורין המשווים להן מראה ייחודי וקסום.

[.] ראש לראש - "tête-à-tête" בצרפתית: ^{1}

^{2004,} מיתוס היופי, הוצאת הקיבוץ המאוחד, תל אביב, 2004.

³ המאוים הוא מושג פרודיאני (בגרמנית Unheimlich ובאנגלית "The Uncanny") המציין משהו מוכר, אך בו זמנית גם "זר ומנוכר. ז. פרויד, (1918[[1919]]) "המאוים", מעבר לעקרון העונג, מגרמנית: חיים איזק, דביר, תל אביב.

⁴ בלטינית: "memento mori" - זכור למות.

Fantasy Is A Necessary Ingredient

Oil on canvas - 100x140cm

What Does Your Soul Looks Like

Oil on canvas - 100x140cm

A Dream Within A Dream

Oil on canvas - 200x145cm

The raging quiet

Oil on canvas, 120x120cm

Oil on canvas, 100x100cm

Oil on canvas, 145x200cm

Ha Ha Ha, Honey
Oil on canvas, 100x140cm

Oil on canvas - 120x120cm

Even God Is Single
Oil on canvas - 120x120cm

Venus Blue
Oil on canvas - 200x145cm

Reality Called, So I Hung Up
Oil on canvas - 100x140cm

Love Is An Irresistible Desire To Be Irresistibly Desired
Oil on canvas - 100 x100cm

An Endless Sky Of Honey
Oil on canvas - 100x140cm

Oil on canvas - 80x100cm

Oil on canvas - 100x140cm

Genuine Lies

Oil on canvas - 100x140cm

If Not For The Light There Would Be No Shadow
Oil on canvas - 120x200cm

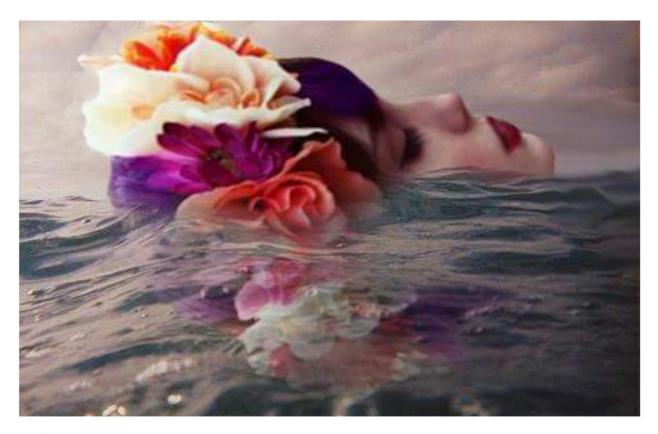
But Still, My Soul, Be Still
Oil on canvas - 120x200cm

Koka
Oil on canvas - 145x200cm

The Hollow Chocolate Bunny
Oil on canvas - 100x140cm

Seeking A Great Perhaps
Oil on canvas - 200x145cm

tête-à-tête

Ruby Bat-Arnon

Curator: Galit Semel

In this exhibition, Ruby Bat-Arnon tries to raise questions about the status of the modern woman of the 21st century. Questions of identity, gender and social construction are intertwined and serve as a platform for raising issues related to the way women are represented.

Observation tête-à-tête¹ of the works presents an intimate perception of observation. First observation produces an aesthetic and harmonious appearance, further observation produces discomfort and deception, after closely observing the number of disruptions - the proportions of the body are elongated, the face is sometimes expressionless and the eyes are lifeless. The dominant women of Bat-Arnon do not represent the perfect beauty. They are imperfectly perfect, the idealism of beauty distorted and therefore rendered imperfect. This is a sort of "correction" that Naomi Wolfe² spoke about in her book The Beauty Myth, in which she claimed that the advancement of women from their historical fate can occur only when women break the prevailing myths.

The works range from surrealistic to grotesque to fantasy and reveal the complexity of dealing with the female figure. Female representation is essentially flawed and does not exist as a complete identity. The woman's body is represented simultaneously by a number of entities that merge together and their boundaries become blurred within a single female figure. Hybridity, physicality, sexuality, alienation, tragedy and threatening³ mingle into a conflict between the ridiculous, the frightening and the dreadful in a reality that seems incomprehensible, foreign and threatened. Bat-Arnon uses the familiar materials of reality. The concrete, earthly world, physical and body, animals and plants are used as raw materials in her works, which are characterized by the hybridization of objects that differ from one another.

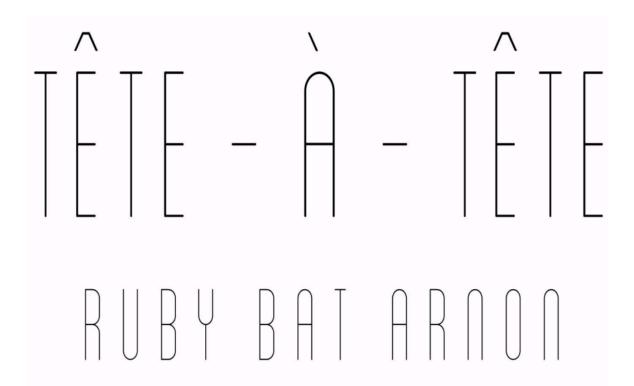
The hybrid motif is expressed in realistic representations of female characters, often dressed in traditional Dutch costumes of the 17th century, alongside the integration of inanimate objects and living creatures, while merging them with scenery. Hybridity is also expressed in the fact that the marginal becomes central and the holy and the pure become impure and defiled. As a result, absurd and paradoxical works are created that describe a heterogeneous and chaotic eclectic reality in which interrelated subjects can be found.

The foreignness and grotesque are built on the basis of the familiar position of traditional portrait painting. In a laborious technique of oil on canvas, the ladies are depicted in portrait paintings, in the profile of three-quarters, or in full body descriptions. Most women do not look straight, and if so, their gaze is hidden by an oppressive mask that conceals their faces and causes them to suffer and to become deformed.

The magic of the works stems from the similarity in technique and style of the Dutch Old Masters work of the Renaissance (14th-17th centuries). While growing up in the Netherlands, Bat-Arnon was influenced by the masterpieces of Rembrandt, Caravaggio, Jan van Eyck, and others, whose work was of great importance to beauty as an imitation of nature and therefore emphasized the perspective, light, symmetry and composition in the portraits, the still nature. Bat-Arnon creates in her paintings a new reality, surprising and unexpected, but remaining true to nature. Whilst and without it being a contradiction - paints new things and imitates nature. For example, a tattoo of the Louis Vuitton logo is stamped on the realist image of Our Lady. This symbolism symbolizes the expression of an uprising against the chauvinistic conception of women as objects. The figures of the women represent a defiance of the accepted normative order and reflect a flawed reality. The grotesque body is presented as a critique of the postmodern society that perceives women as object, sexual object, victim, and acting instrument.

Bat-Arnon is aware of the temporary of life and points out this by a skull, whose purpose is to remind human beings that they are dying⁴, a motif that appears in many works of art, especially in the Renaissance. In the paintings there is a great symbolism: nudity symbolizes fragility rather than sexuality; The collar symbolizes submission and the burden placed on women's shoulders; The mask symbolizes concealment. The women wear the modern superman's mask of the perfect woman - the careerist on the one hand and the housewife on the other. The grotesque dimension of the masks is associated with ritualism, disguise and camouflage - a carnival characteristic that dates back to the Middle Ages and the Renaissance in Europe. The symbolic works are shrouded in mystery and sanctity that makes them unique and magical.

- 1. In French: "tête-à-tête" head to head.
- 2. Naomi Wolf, Myth of Beauty, Hakibbutz Hameuchad Publishing House, Tel Aviv, 2004.
- The threatened is a Freudian concept (in German Unheimlich and English ("The Uncanny" indicating something familiar, but at the same time also Strangely alienated. G. Freud, 1988 [1919] ("The Threatened", Beyond the Pleasure Principle, from German: Haim Isaac, Dvir, Tel Aviv.
- 4. In Latin: "memento mori" Remember to die.

Curator: Galit Semel
Print: Colortouch
August 2018

בית האמנים ע"ש יוסף זריצקי, תל אביב, רח' אלחריזי 9, 64244. טל' 5246685–11:00–14:00 ימים ב''–ה' 10:00–14:00, 19:00–19:00; שבת 11:00–14:00 The Artists' House, Tel Aviv, 9 Alcharizi St., 64244. Tel. 5246685-3-972

